

Rukoukset Rattoisat

Turmion Kätilöt

Missä olit kun sinua huusin
Munille potkit ja katkoit luuni
Rukoukset rattoisat kahvipöydässä
Imetään vädiltä läpi sokerin

Niin ne vuodet vierähtää ja korkki kierähtää

Ja tarpeen tullen minulla on ikävä
Olet ilma jota hengitän ja tähdet taivaalla
Ja tarpeen tullen minulla on ikävä
Kyynelistäsi korun teen, helminauhan rinnoillesi valelen

Viekö timantit nälkääsi,
Kuivaatko mersulla haarovälisi
Persviiksillä pyyhitkö naamasi,
Minkkiturkista rakennatko rauhasi

Sinun suussasi asuu saatana
Jota siemeneni ei huuhto alas
Nielet elävältä ja paskot rippeet
Pankin huorana kuittaan laskusi

Ja tarpeen tullen minulla on ikävä
Olet ilma jota hengitän ja tähdet taivaalla
Ja tarpeen tullen minulla on ikävä
Kyynelistäsi korun teen, helminauhan rinnoillesi valelen

Ja aamun tullen sinulla on ikävä
Olet tyhjyys johon tukehdun tässä leipäjonossa
Ja aamun tullen sinulla on ikävä
Vitustasi viitan teen, rikon peilipinnan tumman veen